

nočejo nič, da bi jim povrnilo dobrote. Jaz iščem takih otrok, da jih naznamim sv. Miklavžu in mu povem, da ne zaslužijo, da bi jim kaj prinesel.“ Katarinka se tega zelo ustraši ter hoče od okna k materi, da bi se skrila. Ali mati pristopi k oknu, prime Katarinko čez pas in jej reče: „O le tukaj ostani in poslušaj, kaj pravi oni človek, ker ravno ti si taka, da želiš vse od starišev imeti ter nikoli ne vprašaš, od kod naj vzemó. Tebi so le slaščice pred očmi, na druge potrebnejše stvari pa ne misliš.“ — In slišal je te materine besede óni črni mož, ki je skakal in plesal pod oknom, nasmijal se, stresel z verigami in zdirjal naprej.

In kaj mislite, kaj je prinesel sv. Miklavž Anici in Katarinki?

Ko se drugo jutro Anica in Katarinka zbudita in pogledata, če jima je sv. Miklavž kaj prinesel, najde Anica najlepše nogavice in lepe nove črevlje, a vrhu tega še lepo ruto in lepo molitevno knjižico. — In Katarinka? Kaj pa ona? O jéjmina! poln pehar suhega kruha, nekaj suhih češpelj in krljev, vrhu tega pa strgane črevlje in zakrpane nogavice.

„Ali vidita zdaj,“ rekla je mati, „sv. Miklavž je storil takó, kakor sta si želeli. Oni črni mož je slišal vse, pa mu je povedal. —é.

Sv. Lucija.

Otročiči ljubi! pač se vže veselite in komaj pričakujete dneva sv. Miklavža. Zakaj bi se tudi ne veselili in z radostnim srcem ne pričakovali velikega prijatelja nežne mladine — sv. Miklavža? Ako ste pridni, poslušni in se radi učite, izvestno vam prinese sv. Miklavž mnogo lepega in koristnega.

Glejte, ljubi prijateljčki moji, ta navada, da sv. Miklavž nosi pridnim otrokom lepih darov ni povsod domá. V laških Tirolih in malo ne po vsej laškej deželi in tudi po drugod ne nosi, kakor pri nas, sv. Miklavž, ampak sv. Lucija. God in praznik sv. Lucije se obhaja v 13. dan meseca grudna.

Otroci se zelo veselé sv. Lucije. Sv. Lucija jim prinese mnogo lepega, dobrega in koristnega. Otroci vže komaj čakajo predvečera sv. Lucije, ker takrat nastavijo sv. Luciji plošček na okno, da jim kaj prinese. A sv. Lucija ne pride sama; njen zvesti služabnik pripelje na uzdi lepega oslička, na katerem sedi z lepimi darili bogato obdana sv. Lucija. Otrokom je treba skrbeti, da se ne zamerijo služabniku niti ljubej živalici — osličku sv. Lucije. Zatorej denejo v plošček otrobov pomešanih sè sólijo, ker to osliček sv. Lucije najraje jé. Služabnik pa je truden in upehan in kadar je hud mraz, ga še celó zebe; zatorej postavijo za njega na okno poleg ploščeka tudi kozarček, v katerem je nekoliko vina — kar popije služabnik sv. Lucije in se takó okrepča za daljni pot.

Dolgo čakajo otroci, in še v postelji čujejo, da bi slišali zvonček, ki ga nosi na vratu osliček sv. Lucije, ali naposled vendar le zaspé.

Drugi dan (sv. Lucije dan) se veselé pridni otroci lepih daróv, ki jim jih je prinesla sv. Lucija. Malopridneži in lenuhi so žalostni, ker jim je prinesla sv. Lucija „šibo“ ali je pa pustila njihove ploščéke prazne ter se niti ozrla ni nánje.

Takó je v vsakej deželi kaj posebnega, kaj novega. Jaz mislim, da sv. Lucija nosi po nekaterih deželah otrokom zato, ker bi sv. Miklavž imel preveč opravila, ako bi hotel sam obiskati vse dežele, vsa mesta, vse vasi in vsako hišo, kjer prebivajo pridni in dobri otroci.

A zdaj vam vsem, čitateljčkom mladim, iz srca želim, da bi bili vedno dobri, pridni in pobožni; ako me bodete slušali, izvestno vas ne pozabi sv. Miklavž, in vam kmalu prinese lepih in koristnih darov, katerih se bodete z veseljem spominjali še na svoja stara leta.

Anton Jaklič.

Telesno zdravje je veliko vredno.

(Konec.)

e kazíte si zob s slaščicami, tudi ne pregrizujte niti ne grizite orehov, lešnikov ali drugih takih trdih stvarij. Usta si po večkrat pridno izmivajte.

Ne slabíte si očíj. Ne glejte dolgo v soluce; varujte se, da vam ne pride škodljivi prah v oči. Če vam kaj v oči pride, ne mencajte jih, ampak skušajte dotično stvar z lehka spraviti iz očíj.

5. Posebno se varujte strastij; ne samó da so pregrešne, ker nasprotujejo božjim zapovedim, one so tudi zelo nevarni sovražniki zdravju in življenju.

Varujte se sovraštva, ker po njem kri vzkipi, nepokoj nastane, slast do jedi mine, ter blédost in médlost nastopi. Zavid ali nevošljivost požré najboljšé moči življenja, vzame spanje in je podobna kostnemu raku. Jeza je večkrat vzrok smrtnih boleznij, ker slabí človeško telo in ga konča. Marsikdo je od strahú umrl, ali si je pa zavoljo vednih skrbij, strahú, žalosti in gnjeva zapravlil svoje zdravje in si nakopal boléhavo življenje. Pa tudi preveliko, nezmerno veselje vas lahko v naglo smrt pripelje. Zatorej naj se človek vže v mladosti privaja, da kratí svoje želje in strasti ter pohleven in priprost postaja. Če vas pa vender jeza ali kaj drugega takega huó poprime, pojdite vén, in zamislite se v kaj družega ter ne jejte in ne pijte poprej, dokler si niste popolnoma ohladili jeze.

6. Najboljši pripomoček, da si zdravje ohranite, je delo. Z delom se ohrani in pomnoži telesna moč. Navadite se torej delavni biti. Samó toliko glejte, da ne bodete delali čez svoje telesne moči. S plesom, tekom in skakanjem so si vže marsikateri otroci nezdravne bolezni in še celó smrt nakopali. Po velikem gibanju ali prevelikem trudu ne pojdite takój k počitku, ampak le počasi.

Najboljši počitek po trudu in delu je spanje, pa le nikar ne spite predolgo: sedem ali osem ur je dosti, da se naše telo v spanji izpočije in okrepi. Ne spite v debelih pérnatih posteljah, pa tudi ne z rokami pod glavo, niti s ključenim